

§ 5. 1. Jeżeli na nieruchomości poza budynkiem położonym bezpośrednio przy ulicy znajduje się jeden lub większa ilość budynków, położonych w głębi nieruchomości, wówczas budynki te oznacza się numerem porządkowym, który posiada cała nieruchomość, z dodatkowym oznaczeniem kolejnymi dużymi literami alfabetu.

2. W razie podziału nieruchomości na dwie lub więcej nieruchomości przylegających do ulicy dopuszcza się wprowadzenie do istniejącej już numeracji dodatkowych oznaczeń małymi literami alfabetu dla poszczególnych nowo utworzonych nieruchomości.

§ 6.1. W razie podziału znacznej ilości nieruchomości położonych przy danej ulicy należy dla ulicy tej przeprowadzić nową numerację.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w razie innych poważnych zmian w stanie nieruchomości, uzasadniających potrzebę przeprowadzenia nowej numeracji.

§ 7. Nieruchomości przy ulicach i placach należy oznaczać kolejnymi numerami według stosowanych już w danej miejscowości zasad. W braku takich zasad należy stosować zasady następujące:

- 1) numery nieruchomości wzdłuż ulic głównych powinny wzrastać w kierunku od centrum miasta ku jego granicom albo z południa na północ oraz ze wschodu na zachód,
- 2) numery nieruchomości wzdłuż ulic bocznych powinny wzrastać, poczynając od głównej ulicy w kierunku granic miasta,
- 3) nieruchomości po lewej stronie ulicy w kierunku zwiększających się numerów oznacza się numerami nieparzystymi, a po prawej stronie ulicy numerami parzystymi,
- 4) nieruchomości przylegające do placów powinny mieć numerację ciągłą, która powinna wzrastać, poczynając od naroża placu przy głównej ulicy, zgodnie z kierunkiem obrotu wskazówek zegara,
- 5) jeżeli plac (rondo uliczne) powstaje z rozszerzenia lub skrzyżowania ulic, nieruchomości położone przy placu należy oznaczać kolejno numerami jednej z ulic przechodzącej przez plac (rondo uliczne).

§ 8. 1. Nieruchomości przylegające do dwóch lub większej ilości ulic (placów) powinny być oznaczone numerami porządkowymi następująco:

- 1) nieruchomości zabudowane — numerem od każdej przylegającej ulicy, od której prowadzi wejście do budynku,
- 2) nieruchomości nie zabudowane — numerem porządkowym od przylegającej ulicy, od której znajduje się wjazd na nieruchomość.

2. Jeżeli w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 poza budynkiem przylegającym bezpośrednio do ulicy znajduje się budynek lub budynki w głębi nieruchomości, wówczas budynki oznacza się numerami porządkowymi budynku położonego przy ulicy, od której jest główne wejście lub główny wjazd — z dodatkowymi oznaczeniami kolejnymi dużymi literami alfabetu.

§ 9. 1. Oznaczanie nieruchomości numerami porządkowymi należy:

- 1) na terenie miast i osiedli — do zadań właściwych do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organów prezydiów miejskich (dzielnicowych, osiedlowych) rad narodowych.
- 2) na terenie gromad — do zadań biur prezydiów gromadzkich rad narodowych pod nadzorem wyznaczonych przez przewodniczących prezydiów powiatowych rad narodowych organów tych prezydiów.

2. Organy wymienione w ust. 1 prowadzą również i utrzymują w stanie aktualności ewidencję numeracji porządkowej nieruchomości.

§ 10. 1. Oznaczenie nieruchomości numerem porządkowym następuje z urzędu lub na wniosek właściciela (zarządcy) nieruchomości.

2. Oznaczenia numerami porządkowymi nieruchomości zarządzanych przez jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych, jak również nieruchomości kolejowych i portowych lub wykorzystywanych na cele lotnisk cywilnych, należy dokonywać w porozumieniu z tymi jednostkami.

§ 11. O oznaczeniu nieruchomości numerem porządkowym organ wymieniony w § 9 ust. 1 zawiadamia na piśmie właściciela nieruchomości.

§ 12. 1. Właściciele i zarządcy nieruchomości zabudowanych i nieruchomości ogrodzonych, przeznaczonych pod zabudowę, obowiązani są w terminie do dwóch tygodni od dnia otrzymania zawiadomienia o oznaczeniu nieruchomości numerem porządkowym umieścić w miejscu widocznym na budynkach położonych na nieruchomości lub na ogrodzeniach tabliczki z wyraźnymi numerami porządkowymi nieruchomości (budynek). W miejscowościach posiadających ulice z nazwami na tabliczce powinna być podana ponadto nazwa ulicy, a w miejscowościach bez ulic lub posiadających ulice nie oznaczone nazwami — nazwa miejscowości.

2. Jeżeli budynek jest położony w głębi nieruchomości, która jest ogrodzona od ulicy (drogi), wówczas niezależnie od tabliczki umieszczonej na budynku należy umieścić również tabliczkę na ogrodzeniu.

3. Tabliczki z numerami porządkowymi powinny być utrzymywane stale w należytych stanie. W miastach i osiedlach tabliczki z numerami porządkowymi umieszczone na budynkach powinny być od zmroku do świtu oświetlone.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 31 stycznia 1950 r. w sprawie numeracji nieruchomości (Dz. U. Nr 3, poz. 28).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: **A. Giersz**

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 czerwca 1968 r.

w sprawie regulowania zobowiązań podatkowych czekami spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych.

Na podstawie art. 29 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51,

poz. 300, z 1961 r. Nr 33, poz. 166 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy posiadający rachunki oszczędnościowo-rozliczeniowe w spółdzielniach oszczędnościowo-pożyczkowych (SOP) mogą regulować należności podatkowe w formie bezgotówkowej wystawionymi przez siebie czekami SOP.

2. Wpłaty zobowiązania podatkowego czekami SOP mogą przyjmować kasy biur gromadzkich rad narodowych, kasy wydziałów (referatów) finansowych prezydiów rad narodowych, inkasenci tych organów oraz sołtysi i poborcy skarbowi.

§ 2. Osoba przyjmująca wpłatę czekiem obowiązana jest wpisać na odwrocie czeku cechy i numer dowodu osobistego wystawcy oraz złożyć swój podpis na dowód sprawdzenia czeku.

§ 3. Na przyjętą wpłatę czekiem SOP wystawia się podatnikowi pokwitowanie jak na wpłatę przyjętą gotówką. Dzień przyjęcia czeku jest datą zapłaty zobowiązania podatkowego.

§ 4. Rozliczenie sołtysów, inkasentów i poborców skarbowych z zainkasowanych czeków SOP następuje na analogicznych zasadach jak z zainkasowanej gotówki.

§ 5. 1. Biura gromadzkich rad narodowych oraz wydziały (referaty) finansowe prezydiów rad narodowych przekazują чеки SOP przyjęte od podatników, sołtysów, inka-

sentów i poborców skarbowych w dniu przyjęcia, a najpóźniej w dniu następnym do najbliższej placówki SOP wraz ze sporządzonym w dwóch egzemplarzach zestawieniem. Zestawienie winno zawierać:

- a) liczbę porządkową,
- b) numer rachunku bankowego wystawcy czeku,
- c) nazwę SOP, na którą czek jest wystawiony,
- d) numer czeku,
- e) kwotę czeku,
- f) numer rachunku bankowego w Narodowym Banku Polskim, na który ma być przekazana przez SOP ogólna suma pieniężna wynikająca z czeków.

2. Oryginał zestawienia wraz z czekami zatrzymuje placówka SOP, a kopię po potwierdzeniu na niej odbioru czeków zwraca podawcy.

3. SOP przelewa bezzwłocznie ogólną sumę pieniężną, na którą opiewają wyszczególnione w zestawieniu чеки, na rachunek bankowy w Narodowym Banku Polskim wskazany w zestawieniu.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

153

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 24 czerwca 1968 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie tabel stanowisk i zaszerogowań pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz wykazu stanowisk kierowniczych i samodzielnych.

Na podstawie art. 18 ust. 2 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1932 r. Nr 105, poz. 879), art. 65 i art. 66 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) oraz § 2 ust. 2 i § 13 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1966 r. Nr 9, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 22 grudnia 1964 r. w sprawie tabel stanowisk i zaszerogowań pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz wykazu stanowisk kierowniczych i samodzielnych (Dz. U. z 1965 r. Nr 3, poz. 10) wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli nr 3 stanowisk i zaszerogowań pracowników technicznych w telekomunikacyjnych i pocztowo-telekomunikacyjnych jednostkach organizacyjnych oraz w jednostkach pomocniczych, stanowiącej załącznik nr 3 do rozporządzenia dodaje się w rubryce „stanowisko” następujące wyrazy:

- a) Lp. 1 — „dyrektor Centralnego Ośrodka Organizacji i Mechanizacji Poczty (COOMP)”,
- b) Lp. 2 — „zastępca dyrektora COOMP”,
- c) Lp. 3 — „Kierownik Zakładu COOMP, kierownik samodzielnej pracowni COOMP, główny projektant COOMP, główny konstruktor COOMP,

- d) Lp. 4 — „główny technolog COOMP, główny mechanik COOMP”, „kierownik pracowni COOMP, starszy projektant COOMP, starszy konstruktor COOMP, starszy technolog COOMP, starszy mechanik COOMP, starszy majster COOMP, starszy kontroler techniczny COOMP”,
- e) Lp. 5 — „starszy kalkulator COOMP, projektant COOMP, konstruktor COOMP, technolog COOMP, mechanik COOMP, majster COOMP, kontroler techniczny COOMP, starszy asystent projektanta COOMP”,
- f) Lp. 6 — „kalkulator COOMP, laborant COOMP, asystent projektanta COOMP”,
- g) Lp. 7 — „młodszy technolog COOMP, młodszy mechanik COOMP, kreślarz COOMP”,
- h) Lp. 13 — „starszy rzemieślnik warsztatowy”,
- i) Lp. 14 — „rzemieślnik warsztatowy”,
- k) Lp. 16 — „młodszy rzemieślnik warsztatowy”,
- l) Lp. 17 — „pomocnik rzemieślnika.”;

2) w wykazie stanowisk kierowniczych i samodzielnych, stanowiącym załącznik nr 6 do rozporządzenia: